

РЕШЕНИЕ

№ 5197

гр. София, 02.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4388** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба от Р. П. В., чрез адв. Е. Е. срещу решение № 1655/08.04.2023г. по НАХД № 8386/2022г. по описа на СРС, 10-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-4332-009553/30.05.2022г, издадено от началник група към СДВР, отдел ПП, с което за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., както и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца.

С касационната жалба се иска от съда да отмени решението на въззивния съд като неправилно и незаконосъобразно. Счита се, че в хода на административно – наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че за да бъде приложена санкцията по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП собственикът следва да има знание, че към момента на управление на МПС, регистрацията му е прекратена. Счита, че след като касаторът не е бил надлежно уведомен, не е налице виновно поведение от негова страна. Отделно от това се излагат съображения, че за да е съставомерно деянието по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП следва управляваното МПС да не е регистрирано и да е без табели, при условията на кумулативност.

В съдебно заседание, редовно призован, жалбоподателят не се явява и не изпраща представител. С постъпила молба от 05.07.2023г. не възразява да бъде даден ход на

делото в негово отсъствие. Поддържа жалбата като излага идентични доводи. Счита, че наложеното наказание се явява несправедливо и несъразмерно на обществената опасност на конкретното нарушение. Моли съда да приеме, че са налице всички предпоставки за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

Ответникът, редовно призован, не се представлява и не взема становище по жалбата. Прокурорът счита касационната жалба за основателна, а решението на СРС за неправилно и незаконосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение № 1655/08.04.2023г. по НАХД № 8386/2022г. по описа на СРС, 10-ти състав е потвърдено наказателно постановление № 22-4332-009553/30.05.2022г, издадено от началник група към СДВР, отдел ПП, с което за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП на Р. П. В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., както и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца.

Въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Събрани са необходимите и относими доказателства при надлежното им отразяване в мотивите на първоинстанционното решение, като направените изводи се споделят от настоящия състав.

Разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП регламентира две кумулативно изискуеми предпоставки, с които се допускат моторни превозни средства по пътищата, отворени за обществено ползване, а именно- да са регистрирани и да са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. С нормата на чл. 145, ал. 2 ЗДвП се установява задължение за приобретателите на регистрирано ППС за пререгистриране на същото в едномесечен срок от придобиването му (в случая касаторът е придобил въпросния лек автомобил по договор с рег. № 16011/2021г. от 08.10.2021г., на нотариус 107). Съобразно нормата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването му, не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. Нормата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, кореспондира с нормата на чл. 18б, ал. 1, т. 10, вр. чл. 18, т. 2 от Наредба №I-45/24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, предвиждаща служебно прекратяване на регистрацията на автомобил, при неизпълнение на задължението за регистрация, от страна на новия собственик. Анализът на цитираната разпоредба на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, налага

извода, че регистрацията на МПС се прекратява по силата на закона, след изтичане на двумесечния срок за регистрация от страна на новия собственик на автомобила, като резултат от неизпълнението на законовото му задължение- да регистрира закупения от него автомобил. В хипотезата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП законът приравнява служебното прекратяване на регистрацията на автомобил на липсата на регистрация на същия. На водача на автомобила е вменено задължението да управлява по пътищата само МПС, което е регистрирано по надлежен ред. Обратно на твърдяното в жалбата без значение е, че в случая МПС е било с поставени регистрационни номера. Съдът намира, че узнаването за прекратяването на регистрацията на МПС от собственика на превозното средство не съставлява елемент от фактическия състав по прекратяването на регистрацията. Т. уведомяване на новият собственик, законът - в чл. 143, ал. 15 от ЗДвП и в чл. 18б от Наредбата, не е предвидил. Следва да се посочи също, че чл. 18б, ал. 2 от Наредбата изрично посочва случаите, при които се уведомява собственика на МПС, като прекратяването по т. 15 от чл. 143, ал. 15 от ЗДвП не е сред изброените. Съобразно действащото законодателство, собственикът на МПС, е носител на задължението да регистрира закупения от него автомобил, съобразно нормата на чл. 145, ал. 2 от ЗДвП, поради което е длъжен да познава законовите последици, явяващи се резултат от неизпълнението на това му задължение - в случая, прекратяването на регистрацията на автомобила.

Неоснователни са твърденията на касатора за несъставомерност на деянието, поради липса на виновно поведение. Съгласно правната теория, вината има две основни форми- умисъл и непредпазливост. Непредпазливостта също има две форми - небрежност и самонадеяност, като при първата форма, деецът не е съзнавал и не е предвиждал настъпването на противоправния резултат, но е бил длъжен и е могъл да го предвиди. По силата на чл. 7, ал. 1 ЗАНН деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо. Алинея 2 на същия член предвижда, че непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи. В случая такова изключение не е предвидено в ЗДвП, поради което и при наличието на извършено непредпазливо деяние - нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП, водачът следва да носи административнонаказателната отговорност по чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП. Всеки правоспособен водач на МПС, преди да предприеме управление на МПС по пътищата, отворени за обществено ползване, е длъжен да се увери, че няма законоустановени пречки да извърши това, в т.ч. дали управляваното от него МПС е регистрирано по надлежен ред, преминало технически преглед, дали за него има сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност на водач" и т.н. В случая касаторът, който е с ясното съзнание, че е собственик на въпросния автомобил (който факт безспорно се установява по делото) е управлявал превозното средство със свидетелство за регистрация на МПС, в което е посочено трето лице, предходен собственик на автомобила, предвид липсата на пререгистрация на МПС.

Настоящия касационен състав приема, че административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е приложил санкционната норма на чл. 175, ал. 3, пр.1 от ЗДвП, според която се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. В случая законосъобразно са определени двете административни наказания по вид и размер, а именно минимално

предвидения в закона. Доколкото нарушението не се отличава по своята степен на обществена опасност от останалите нарушения от този вид, касационният състав приема, че не следва да се прилага разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. От обективна страна нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други идентични нарушения от същия вид, нито обществената му опасност е явно незначителна, нито са налице многобройни и смекчаващи обстоятелства при извършването им.

Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. В заключение касационният съд намира, че при формиране на вътрешното убеждение, фактическите и правните изводи, не се установяват порочни действия на въззивния съд, съответно не се констатират порочни съдопроизводствени действия при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение..

По изложените съображения, Административен съд София-град, X. касационен състав, на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1655/08.04.2023г. по НАХД № 8386/2022г. по описа на СРС, 10-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.